

Yadeya 49 Saliya Vejîna Kurd

Dr. Rozad Elî

Li 14 Hezêranê, yadeya 49 an ya damezrandina "Partî Demokratî Kurd li Sûryê" derbas bû. Yadeya damezrandina yekemîn rêxistina siyasî ya Kurd li Sûriyê, yadeke pir watedar e, li ba Kurdan cihê qedir û serbilindiyê ye û li ba dijminên gelê me jî cihê nerazîbûn û diltengiyê ye. Ji ber wê jî bûye boneyeke zor watedar, hemî partî û rêxistinên me, bîranîna wê pêroz dikin.

Siyaseta dewletê di salên pênciyan de?

Di navbera deh salan de, ji serbixwebûna dewleta Sûriyê, kes û partiyên şofenîst û nijadperest ên Erebi, kanîbûn bi hêz derbas nav laşê dewletê bibûna û saziyên wê di bin îrada xwe kirana. Ji wê hîngê ve, wan siyaset û pêlanên nijadperest li dijî hebûna gelê Kurd li Sûriyê gerandin, înkâr û tunekirina milletên din li Sûriyê mîna bîngê ji siyaseta xwe re dibirin. Nedixwastin rastiya hebûna gelê Kurd li Sûriyê bibînin. Digotin Kurd li Sûriyê tunene, yê hene jî, çendek in, penaber in, ji Tirkîyê hatine û axa Ereban zep kirine, yanê ew ne ji vir in, xaka wan li vir tune ye, mêvan in, bi warê xwe ve negirêdayî ne. Ji lewre jî, gereke her kesê ku, di nav sînoren Sûriyê de dijîn Erebkirinê bipejrin.

Li ber roniya wê ramana nijadperest, wan mafên gelê me yê Krud li Sûriyê rewa nedidîtin, lê mikûr nedihatîn, û ji wê hîngê ve û ta roja îro, bi her awakî pêkol dikin da ew ramana

şofen bikin sazî û siyasetên dewletê re siyasetke fermî ji hemî.

Rewşa gel û civata Kurd çi bû?

Li wê demê, berî pêncî salî, piraniya xelkê Kurd, gundî, nexwende, çav girtî bûn, xwe nedinasîn, nizanîn Kurd û Kurdayetî çî ye û çawa gereke kesayetiya xwe biparêzin. Ew bibûn wekî ku bi qeder û qismetê xwe razî bibûn, li ber lehiya şofenîstê dest û pê ji ber xwe berda bûn û pêde diçûn, parastina hebûna xwe û bicihanîna mafên xwe yê netewî ne li bîra wan bû. Dewlemend û axayên Kurd jî, wek adetê, tenê berjewendiyên xwe diparastin û xwe bi dezgeha dewletê ve girêdidan. Û gava ku Kurdekî hewldida doza Kurdayetiya xwe bike, toşî zordariyê dibû û bê erê-na davêtin binê zîndan.

Pêwistî bi rêxistineke siyasî

Di nav van rewşên paşketî û xirab de, tenê du rê li pêş zanayên Kurd hebûn:

Yan siyaseta şofenîstan bipejrin û her tiştê ku navê xwe Kurd, were jibîrkirin û li dwayê bêjin em Erebin, ev jî tiştêkî pir zor bû, ustubariyeke dîrokî bû û bi biryaran netê meydanê.

Yanê jî, gerek bû ku, bi ustubariya xwe ya dîrokî rabin, erkên xwe yê netewî û Kurdayetiyê nas bikin. Pêwîst bû bi gelê xwe bidina zanîn, ku Kurd jî miletek e, mafê wî jî di hebûn û mayîne de heye, ew jî xwedî ziman, çand, kultûr, xak û dîrok e û ji milletên cîhanê yê —————>